

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΓΑ

Στό δικαστήριο :
— Κατηγορούμενε, έσπασες μιιά καρέκλα στή ράχη τής γυναικάς σου ;
— Δυστυχώς, κύριε πρόεδρε.
— Γιατί δυστυχώς ;
— Γιατί δέν είχα σκοπό νά σπάσω τήν καρέκλα...

"Ένας ταχτικός πελάτης καφενείου πρὸς τόν διευθυντήν του καταστήματος :

— Τι νά σᾶς πῶ, κύριέ μου. 'Ο καφές σας εἶνε και καλὸς και κακός... Εἶνε καλὸς γιατί δέν ἔχει καθόλου κριθάρι' ἄλλ' εἶνε και κακός γιατί δέν ἔχει καθόλου...καφέ !

"Έκανα τή διαθήκη μου, ἔλεγε κάποιος, κι' ἄφινω ὅλη τήν περιουσία μου στή γυναίκα μου, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ἄμέσως μετὰ τὸν θάνατό μου νά ξαναπαντρευτῆ.

— Και γιατί ;
— Γιατί ἔτσι εἶμαι βέβαιος, πὸς θά βρεθῆ τούλάχιστον και κάποιος πού θά κλάψη γιά τὸ θάνατό μου !...

*

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— "Όταν ὁ ἄνδρας και ἡ γυναίκα ταζώνονται ἀδιάκοπα, τότε ἓνα ἀπὸ τὰ δύο συμβαίνει : ἢ δέν μπορεί νά ὑποφέρῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ἢ λειτουργοῦνται.
— Ποτέ μιιά γυναίκα δέν δυσαρρεσεται ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας πού ἀγαπᾷ ἀρέσει και σ' ἄλλες, ἀκριβῆ νᾶχῃ τῆ προτιμῆσῆ του.

— 'Η γυναίκα συγχωρεῖ μόνον διαν φταίει ἡ ἴδια.
— 'Η γυναίκα μπορεί νά παραστή τὸν ἄνθρωπο μέσα σὲ εικοσιτέσσερες ὥρες στήν αὐτοκτονία, ἀλλά και σὲ δύο λεπτά νά τὸν ἀνεβᾶσῃ στὴν παράδεισο.
— "Ἐξ ἡ γυναικῆς μπορεί νά μιλοῦν ὅλες μαζί και νά συνεννοῦνται ἡσυμᾶσια ἐνὸς δύο ἄνδρες ποτέ δέν θά τὸ κατορθώσουν αὐτό.

— "Ο χαρακτήρ τῆς γυναικὸς δέν μπορεί νά παραβληθῆ παρὰ μετὸν χαλκὸν ἐκεῖνον τῆς Κορίνθου πού ἀπαρτιζόταν ἀπὸ χίλια δύο ἑτερογενῆ στοιχεῖα μετὰ τὸν ὅποιον ὅμως ὑπῆρχε και χρυσός.

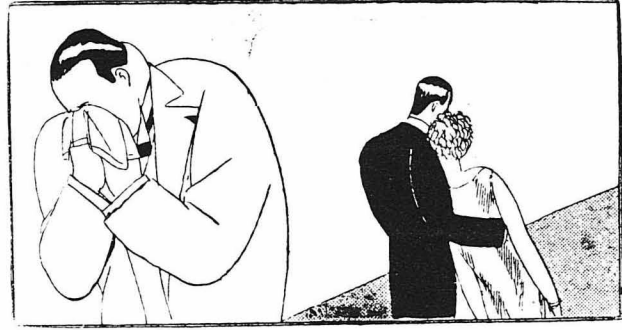
*

ΟΙ ΠΕΙΟ ΒΡΩΜΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Μεταξὺ τὸν ἀκαθάρτων λαῶν, ὅπως γράφει ἓνα Ἀγγλικὸ περιοδικὸ, τήν πρώτη θέσι κατέχουν οἱ κάτοικοι τῆς κοιλάδος Τόλι παρὰ τὰ νοτιανατολικά σύνορα τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζοῦν σχεδὸν ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον σὲ κατάστασι ἐντελὸς πρωτογενῆ. Δέν βίβονται ποτέ, οὔτε πλένονν ποτέ τὰ ρούχα τους. 'Ὡς ἐκ τούτου τὸ σῶμα τους σκεπάζεται ἀπὸ ἓνα στρώμα λιπαρῶς ἀκαθαρσίας. Τὸ περιεργον εἶνε ὅτι κατοικοῦν παρὰ τὰς ὄχθας διαυγαστάου ποταμοῦ. 'Απὸ τήν βρομίαν πού τοὺς δέρνει ἡ θνησιμότης μετὰξὺ αὐτῶν εἶνε καταπληκτικῆ.

Υστερὰ ἀπὸ τὸ γάμο αὐτὸ ἡ οικονομικῆ κατάστασι τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου βελτιώνεται πολὺ. "Ἐχει πιά ἀρκητὰ χρήματα και ἡ ζωῆ του εἶνε πολὺ ἀνετη. Δυστυχῶς ὅμως ἡ εὐτυχία αὐτῆ τῆς ἀνεσεως γιά τήν κατάκτηση τῆς ὁποίας τόσο εἶχε ὑποφέρει, ἔρχεται πολὺ ἄργά. 'Ο Μπαλλζὰκ προσβάλλεται ἀπὸ τήν καρδιά του, ὑποφέρει ἀτὸ φρικτὸς πόνους και οἱ γιατροὶ δέν τὸν δίνουν καμμιὰ ἐλπίδα θεραπείας. Τὸν ἀπαγορεύουν και νά γράφῃ ἀκόμη. 'Ἡζωῆ του καταντᾷ μαρτύριο...

'Αποσύρειται τέλος σ' ἓνα ἔξοχον σπιτάκι, μετὸν γυνίκα του, κ' ἓνα πρωτῆ, στίς 18 Αὐγούστου τοῦ 1850, ὁ 'Όνορὲ νιέ Μπαλλζὰκ, ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν 51 ἐτῶν, σὲ ἡλικία πού ὅπως ἔλεγε κι' ὁ ἴδιος, αἰσθανότανε μιιά ἀκατανίκητη ἐπιθυμία και διάθεσι, νά συμπληρώσῃ τὸ μεγάλο ἔργον του.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Ο ΟΒΟΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

— Πολὺ λίγα ἔθιμα ἦσαν τόσο διαδεδομένα στήν ἀρχαιότητα, ὅσον τὸ περιήρημον ἔκεινον ἔθιμον πού εἶχαν ἡ διάφορες φυλές τῆς γῆς τοῦ νά θάπτουν μαζί με τοὺς νεκρούς και μερικὰ νομίσματα. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πρῶτοι ἔθεωροῦσαν ἀπαραίτητον νά ρίχνουν στοὺς τάφους τῶν νεκρῶν τὸν ἓνα νόμισμα τὸ ὅποῖον θά τοὺς ἐχρησίμευε γιά νά πληρώσουν τὰ πορθμεῖα στοῦ Χάροντα.

'Η συνήθεια αὐτῆ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων διεδόθη ἀργότερα και σὲ ἄλλους λαούς ὅπως π. χ. στοὺς Πολωνούς, οἱ ὅποιοι μόλις ὁ νεκρὸς τῶν ξεψυχῆσῃ θεωροῦν ὡς ἱερῆ ὑποχρέωσι νά βάλουν μέσα στήν τσέπη του ἓνα μικρὸ χρηματικὸ ποσό, ἔξευμενίζοντας ἔτσι τήν ψυχῆ του γιά νά μὴν πηγαίνει τίς νύχτες και βασανίζει μετὰ διάφορα ὄνειρα τὸν ὕπνον τῶν συγγενῶν και τῶν φίλων του.

— 'Επίσης στήν Μαντζουρία ἀκόμη και σήμερα κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι τῶν νεκρῶν κρύβουν πάντοτε οἱ συγγενεῖς τῶν ἓνα ἀσημένιον νόμισμα γιά νά ἔξευμενίσουν τὸν θεὸ και ν' ἀναπαύσῃ τήν ψυχῆ τους !

— Οἱ κάτοικοι τῆς Λεττονίας, οἱ ὅποιοι πιστεύουν, ὅτι ἡ εἰσοδος τοῦ παραδείσου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπτά πόρτες, συνηθίζουν πάντοτε νά θάβουν μαζί με τοὺς νεκρούς τῶν και ἐπτά χάλκινα νομίσματα, γιά νά διευκολύνουν ἔτσι τὴν εἰσοδὸν τῆς ψυχῆς τοῦ νεκροῦ στοῦν παράδεισον !

'Εκτὸς ὅμως τῶν νομισμάτων ὑπάρχει ἀκόμη και σήμερα σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας και τῆς Εὐρώπης τὸ ἔθιμον νά θάπτουν μαζί με τοὺς νεκρούς και διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα.

Στὴν Οὐγγαρία π. χ. πιστεύουν ὅτι ὁ δρόμος πού φέρνει στοῦν ἄλλο κόσμον εἶνε πολὺ σκοτεινός και θεωροῦν ἀπαραίτητον νά ἐφοδιάσουν τοὺς νεκρούς τῶν μ' ἓνα κερὶ, τὸ ὅποῖον θά τοὺς χρησιμεύσῃ γιά νά περᾶσουν τὸ ἀτέλειωτον αὐτὸ σκοτάδι, πού χωρίζει τὴ ζωῆ ἀπὸ τὸ θάνατον.

— 'Επίσης σὲ πολλὰ μέρη τῆς Κίνας, οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ θεωροῦν ἀπαραίτητον νά βάλουν μέσα στοῦν φέρετρόν και ὀλίγη τροφή, ἐπειδὴ φοβοῦνται μήπως οἱ πεθαμμένοι τῶν πενιάσουν στοῦν μεγάλο ταξεῖδι πού πρόκειται νά κάνουν !...

*

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ... ΨΕΡΟΣ !...

Στὴ Νέα ὎ρκη, στά περίξ τοῦ Χρηματιστηρίου γιά νά μπορέσῃ νά νοικιάσῃ μιιά τούπα — ἓνα μαγαζάκι ἐνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου — πρέπει νά εἰσιαι τοὺλάχιστον... Κροῖσος. "Ένας κερνοπώλης ὁ Μίστερ Σχούλτ, πληρώνει γιά μιιά γωνίτσα, ὅπου μόλις χωραεῖ ὁ ἴδιος, ἐπτάμισον χιλιάδες δολλάρια τὸν μῆνα ! Γιά νά βγάξῃ μόνον τὸ νοικι πρέπει νά πουλήσῃ 3.760 κοινὰ ποῦρα τὴν ἡμέρα. Και ἐν τούτοις αὐτός ὁ ἐμπορᾶκος μ' αὐτῆ τὴν τρῶπα ὅχι γίνε βαθὺπλοτος. Γιατί ἀπ' τὸ μαγαζάκι κερνοῦν κάθε μέρα ὅκατοκῆσις χιλιάδες ἄνθρωποι.

"Ένας ἀνθοπώλης πάλι, δίπλα στοῦ κερνοπωλεῖο τοῦ κ. Σχούλτ πληρώνει γιά ἴδιο κῶρον ὀκτὸ χιλιάδες δολλάρια. Και βεβαιωθῆτε ὅτι δέν στενοχωρεται καθόλου τὴν πρώτη τοῦ μηνὸς νά πληρώσῃ τὸ νοικι του.

'Εκεῖνον ὅμως πού κάνει κατάπληξη εἶνε τὸ νοικι πού πληρώνει ἓνας λοῖστρος γιά νά τοῦ ἐπιτρέψουν νά βάλῃ τὸ κασελάκι του μπροστά στήν εἰσοδὸν ἐνὸς καφενείου κοντὰ στοῦ χρηματιστηρίου, δύο χιλιάδες δολλάρια τὸν μῆνα, ὅπερ μετατρέπομενον εἰςδραχμάς μᾶς δέν περισσοῦτερον ἀπὸ ἓκατὸν πενήντα χιλιάδες δραχμάς τὸν μῆνα, ἀν ἀγαπάτε !

Κ' ἔπειτα καθόμαστε ἔδῶ και παραπονοῖμαστε γιά τὴν ἀκρίβεια τῶν ἐνοικίων !

